

દુરિ કૌં આશ્રમ પ્રેરિત

ગાપ્યાંગાડી

૧૦૧
૨૦

સુધાર દેસાઈ

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ
અમદાવાદ

શ્રી નીલકંઠ બાલોપયોગી ત્રથમાળા : પુસ્તક અઢાવીસમું

ગરુડાંગાડી

૧૧૨૨
સુધીર દેસાઈ

: અમદાવાદ :

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ : અમદાવાદ

'Gappa-Gadi' - a collection of children poems
by Sudhir Desai, 1981

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૯૮૧] © સુધીર દેસાઈ [પ્રત : ૧૨૫૦

કિંમત રૂ. ૨-૨૫

આવરણ : રબની વ્યાસ

આવરણ : રબની વ્યાસ

: પ્રકાશક :

રઘુવીર ચૌધરી

મંત્રી, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, આશ્રમ રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬

: મુદ્રક :

કાનિતભઈ મ. મિસ્ત્રી

આદિત્ય મુદ્રણાલય, રાયખડ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧

२८

शि. ध्वनिने

आ

गरपां गाडी

આભાર

- * શ્રી. ગિજુભાઈ ખર્ચેકા ને દક્ષિણામૂર્તિ કાર્યાલયનો,
- * શ્રી. કિશોરભાઈ ગાંધી ને 'રમકડું'નો,
- * શ્રી. ઉમાશશિ દેસાઈ ને જન્મભૂમિનાં 'બાલજગત'નો,
- * આકાશવાણી, દૂરદર્શન ને એવા કલાકારોનો,
- * શ્રી. પ્રવીણચંદ્ર ધુ. ગાંધીનો.
- * શ્રી. રઘુવીર ચૌધરી ને ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદનો.

— સુધીર દેસાઈ

શ્રી નીલકંઠ ખાલોપયોગી ગ્રંથમાળા

અઠ્ઠાવીસમું પ્રકાશન

શ્રી હરિ ૐ આશ્રમ તરફથી ખાળકોનું ચારિત્ર્ય-
ધડતર કરે તેવાં ખાલસાહિત્ય સર્જન માટે ગુજરાતી
સાહિત્ય પરિષદને રૂ. ૧૨૦૦૦નું દાન આપવામાં આવ્યું
હતું. આનો હેતુ ખાળકોમાં અભય, ઔદાર્ય, ત્યાગ,
ધર્મ, તિતિક્ષા, સહાયવૃત્તિ, મનાતરક્ષમા, સાહસ, શૌર્ય,
પ્રેમ, સહભાવ જેવા ઉદ્દાત ગુણો અને ભાવનાઓ પ્રેરે
તેવાં ખાલસાહિત્યનું સર્જન કરવાનો રાખવામાં આવ્યો.
આ ઉદ્દેશને પ્રગટ કરતાં ચરિત્રો, વાર્તાઓ અને કથાકાવ્યો
ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ દ્વારા પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યાં
છે. આંતરરાષ્ટ્રીય ખાળવર્ષ નિમિત્તે આઠ જેટલાં પુસ્તકો
પ્રગટ કર્યાં. આજે આ ગ્રંથમાળાનું અઠ્ઠાવીસમું પુસ્તક
પ્રસિદ્ધ થઈ રહ્યું છે. શ્રી સુધીર દેસાઈનાં ખાળકાવ્યનો
સંગ્રહ 'ગરૂપાંગાડી' ખાળકો જરૂર હોંશે હોંશે
વાંચશે.

ગુજરાતનાં ખાળકોએ અગાઉ જે રીતે અમારાં
પ્રકાશનોને આનંદથી સ્વીકાર્યાં છે, તે રીતે આ ખાળ-
કાવ્યોના સંગ્રહને સ્વીકારશે તેવી અમને શ્રદ્ધા છે.

મંત્રીઓ

તા. ૨૦-૩-૧૯૮૧

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ

અનુક્રમણિકા

- ચાલો વનમાં | ૧
વાઘ, સિંહ ને ચિત્તો | ૨
રમતનું ગીત | ૩
બગલું | ૪
સૂરજદાદો | ૬
ચીણું તારું નાક | ૭
આરબ | ૮
તડકો પડે છે ધોધમાર | ૯
વીંછી વીંછી આપરે! | ૧૧
પરપોટા | ૧૨
હાથમાં લાકડી માથે ટોપી | ૧૩
સવારના ધોધમાં | ૧૫
લેફ્ટ રાઈટ લેફ્ટ રાઈટ | ૧૬
રોકેટમાં | ૧૮
બરફી પેંડા | ૧૯
ગપ્પાંગાડી | ૨૦
મારો ફોટો | ૨૨
તડકો | ૨૩
વિચાર | ૨૪
દાદાજી ને દાદીમા | ૨૬
ચકલી મારે ચાંચો | ૨૮
ફૂરમ | ૩૦
ધકકમ તિકકમ | ૩૧
દીંદાં દીંદાં ફેંકી છો | ૩૩
મારી ગાડી | ૩૪

ચાલો વનમાં

ચાલો વનમાં જઈએ...

રંગબેરંગી ફૂલો સાથે હળવા મળવા જઈએ....

પેલાં પીળાં આવળનાં ત્યાં

ફૂલ જુઓ ઉભરાતાં,

ફૂકડાની કલગી શા ઊંચે

કેસુડાં હરખાતાં.

હુંગર, કેડી, નદી, તળાવો ચાલો ધૂમવા જઈએ...

પતંગિયાંની પલટન પેલી

ફૂલો પર ચકરાતી;

હરણાં ને સસલાંમાં પેલી

ખિસકોલી અટવાતી.

તેતર, મેના, કોયલ સાથે વાતો કરવા જઈએ....

માછલીઓ ને બગલાઓશું

સંતાકૂકડી રમશું;

હૂપાહૂપ ને ખિખિયાટાઓ

બંદર સાથે કરશું.

બુઢ્ઢા વડની વડવાઈઓ પર ચાલો રમવા જઈએ...

ચાલો વનમાં જઈએ...

તા. ૧૦-૨-૭૭

વાધ, સિંહ ને ચિત્તો

વાધ, સિંહ ને ચિત્તો;
કેવો એનો પિત્તો.
સૌ એનાથી ડર્યા કરે;
ખીકના માર્યા મર્યા કરે.

કેવી મોટી એની ત્રાડ!
ગજી ભઠે પહાડે પહાડ.
પહાડમાં થઈ દોડે ઝરણું;
એને કાઠે રમતું હરણું.

એના માથે શિંગ છે;
લોકો બેતાં દિંગ છે
કુણું કુણું ચરે ધાસ;
ચિત્તાનો છે ભારે ત્રાસ.

ચિત્તો ડરે વાધથી;
વાધ પણ મરે નાગથી.
નાગનો દુશ્મન નાજિયો;
કરતો એનો કાજિયો.

કાજિયા માટે લડતા સહુ;
ક્યારે કોઈનું ઝૂંટવી લઉં.
સહુની અહીંયાં એક જ નેમ;
જીવવું છે, પણ જીવવું કેમ?

તા. ૨૮-૧૨-'૭૭

રમતનું ગીત

કોઈ ગીત રમતનું લાવો....
સંતાકૂકડી, પકડાપકડી, ઝા ઝાનું સંબળાવો...

આંબલી પીપળી, ચોર પોલિસ ને
સાપની બાજી રમશું;
ઢગલાની બાજી, ગુલામચોર ને,
આટાપાટું ભમશું.

સૌને ગાતાં મઝા પડે એવું કંઈ ગવડાવો...
ઢીંગલા ઢીંગલી ભમરડા ને
લખોટીઓ ના રમવી;
બાલબેટ ને વેલીબોલ
ટેનિસની વાતો કરવી.

સાત ઠીકરી, અંતકડી કે ગીલ્લીદંડા ચાવો...
કોઈ ગીત રમતનું લાવો....

તા. ૬-૫-૭૭

બગલું

ડબબા ડબબી ડબલું;

ઘોણું ઘોણું બગલું.

લાંબી એની ચાંચ;

ઘોળી એની પાંખ.

એક પગે ઊભું રહે;

કોઈ એને ઋષિ કહે.

ગયા જનમમાં ઋષિ;

માછલી મળે તો ખુશી.

ઊભું ઊભું ધરે ધ્યાન;

માછલી કેરો પકડે કાન.

ઝપ લઈને ગળી જાય;

માછલી જે મળી જાય.

સુક્કાં સુક્કાં ડાળખાં;

સુક્કાં સુક્કાં પાંદડાં.

એનો એનો માળો;

ઊંચા ઝાડે બાળો.

કાગડાને એવું થાય;

‘એનાં ઈંડાં જે ખવાય.

મારાં બચ્યાં ઘોળાં થાય,
ધાપ મારી એ લેતાં જાય.

બગલી બેતી બસી રહે;

ઈડાને એ સેવી રહે.

ઘોળાં ઘોળાં તો એવાં;

લો, તગરનાં ફૂલ જેવાં.

એનાં બચ્યાં ઘોળાં;

લાગે કેવાં ભોળાં.

બગલા બગલીને વહાલાં;

‘મારાં બચ્યાં રૂપાળાં.’

નાની માછલી લાવે;

બચ્યાંને ખવડાવે.

ધીમે ધીમે મોટાં થાય;

મોટાં થઈને ભીડી જાય.

ડબ્બા ડબ્બી ડબ્બલું;

ઘોળું ઘોળું બગલું.

લાંબી એની ચાંચ;

ઘોળી એની પાંખ.

તા. ૪-૮-૭૭

સૂરજદાદો

સવાર જાણે ફૂકડે ફૂક, ફૂકડો ઊંચે જુએ...

સૂરજદાદો આવી આખું કાળું આભ ધુએ...

આભેથી તારાઓ આવી જમીન પર વરતાયા;

બોરસલી ને પારિજાત આ તગર બની પથરાયા.

ધૂવડ પેલું ત્યાં બિચારું બખોલમાં જઈ સૂએ...

સૂરજદાદો આવી આખું કાળું આભ ધુએ...

કચ કચ કરતા ચકલા ચકલી, કોયલ ગાયે ટુટું;

કલબલ કરતી કાખર ઝગડે, પોપટજનું ઊંહું.

કા કા કરતા કાગાલાઈ લુચ્ચું ખંધું જુએ...

સૂરજદાદો આવી આખું કાળું આભ ધુએ...

ફૂણા ફૂણા તડકા મહીં આ પતંગિયાંની ટોળી,

ફૂલ ફૂલ પર બેસી એ તો મધને લેતી જાણી.

અંધારાના દરની માટી અજસિયાંઓ ખૂએ...

સૂરજદાદો આવી આખું કાળું આભ ધુએ...

તા. ૧૬-૪-૭૭

ચીખું તારું નાક

ચીખું તારું નાક,

કારેલાંનું શાક.

શાક સાથે કઢી,

ખાવાજની મઢી

મઢી ઉપર ધન,

આજે મારે રન

રનમાં રમવાનું

નંગલમાં ભમવાનું.

નંગલમાં છે મોર,

પકડો પકડો ચોર.

ચોર અને સિપાઈ,

સિપાઈ પહુરે ટાઈ.

ટાઈ ઉપર ઉંદર,

ચોંટયા જાણે ગુંદર.

ગુંદરને ઉખાડો.

ચાંદો છે ઉધાડો

ટાઢમાં એ થથરે

જાણે ઘેઠો પથરે.

પથર ઉપર લીટો,

વાતને હવે વીટો.

તા. ૩૦-૧૨-'૭૭

આરખ

ભિંટ ઉપર જે બેઠો;
આરખ આવે હેઠો.
લાંબો એના ડગલો;
નણે ઘોળો ખગલો.

મીઠાં એનાં ખધાં ખજૂર;
ઉતાવળ નહીં કરો, સખૂર

એક પીસી લેતાં નચો;
સૌને ઘેર કે'તાં નચો.

પાદર આરખ આવ્યો છે,
ખજૂર મીઠાં લાવ્યો છે.

તા. ૫-૪-'૭૬

તડકો પડે છે ઘોધમાર

સૂરજ ઊગ્યો ને આજ તડકો પડે છે
ભાઈ તડકો પડે છે ઘોધમાર...

સૂરજમુખીની કૈં પાંદડી ખીલી છે
કાંઈ પાંદડી ખીલી છે ઘેશુમાર...

ભમરાની ટોળી
નીકળી પડી છે આજ;
ભોળાં પતંગિયાં
ભોળવાતાં લઈ સાથ.

ફૂલોનાં મુખડાં મલકી ઊઠે છે
બેઈ મલકી ઊઠે છે લાખવાર...

સૂરજમુખીની કૈં પાંદડી ખીલી છે
કાંઈ પાંદડી ખીલી છે ઘેશુમાર...

તરણાંચ્છા ડાલે
ને પાંદડાંચ્છા ડાલે;
સૂરજનાં ફિરણો
કાંઈ કાંઈ બાલે.

આકળમાં ઊતરીને નાચી રહ્યો છે
લો નાચી રહ્યો છે ફિરતાર....

સૂરજમુખીની કૈં પાંદડી ખીલી છે
કાંઈ પાંદડી ખીલી છે બેશુમાર....

તા. ૩-૮-'૭૭

વીંછી વીંછી બાપરે!

કાગળ પેન્સિલ ચોપડી;

ખૂણામાં જઈ એ પડી.

ચોપડી પાસે વીંછી;

રંગો સાથે પીંછી.

રંગોમાં તો સાત રંગ;

એ સૌનાં જુદા ઢંગ.

ઢંગ વગરનાં બાબાભાઈ;

માથામાં પણ રાખે રાઈ.

રાઈનો લોકો કરે વધાર;

સુતાર મોચી માળી ચમાર.

ચમાર પાસે ચામડું;

નાનું અમથું ગામડું.

ગામડું તો સુંદર;

નાના મોટા ઉંદર.

ઉંદર પાસે બિલાડી;

કોણે ચોપડી બગાડી?

કાગળ પેન્સિલ કાતરે;

વીંછી વીંછી, બાપરે!

તા. ૨૬-૨-'૭૬

પરપોટો

સાબુનેા પરપોટો...

આરપાર સૌ બેઠ શકે પણ એમાં સહુનેા ફોટો...

અહીં બડતો ને તહીં બડતો

બય બહુ ના છેટો;

કુગ્ગા જેવો મસમોટો ને

કોઈ છે વડનો ટોટો.

અગણિત આ ડખ્ખીમાં બેઠા ના કંઈ એનેા તોટો...

અવકાશી તારાઓ જેવા

મારે આંગણુ બડતા;

કૂટી બયે કોઈ અચાનક

અથડાઈ કો' તૂટતા.

ફસકી બયે સૌની દુનિયા આપણા જેવો ટોટો...

સાબુનેા પરપોટો...

તા. ૧૬-૧૨-'૭૭

હાથમાં લાકડી માથે ટોપી

હાથમાં લાકડી માથે ટોપી;

રાધાકૃષ્ણ સાથે ગોપી.

ગોપી સાથે ગાયો દોડી;

સાગરમાંથી મળતી કોડી.

કોડી લઈને દાણા પાડો;

દાણા બેઈને રમવા માંડો.

રમતાં રમતાં મરચાં ખાંડો;

સામે બેઠો કૂતરો ખાંડો.

કૂતરાને તો દૂધ ભાવે;

ભૈયાળ અહીં દૂધ લાવે.

દૂધ પીને જડા થવાય,

ખાવાનું ખસ ખૂબ ખવાય.

ખાતાં ખાતાં કૂટે પેટ;
 દરિયા વચ્ચે મારો બેટ.
 બેટ ઉપર છે મોટો પરવત;
 જંગલને કાપે છે કરવત.

કરવત મુકાવા કાશી ચાલો;
 પાઈ પૈસો કંઈ અમને આલો.
 પૈસો લઈને પી પી ખાશુ;
 ટી.વી. બેઈને ભાંધી જશુ.

તા. ૨૬-૧૨-'૭૭

પેટ;
બેટ.

સવારના ધોધમાં

સવારના ધોધમાં નહાવું ગમે...

પંખીના બોલમાં ગાવું ગમે...

ભીડ છે ફૂલો આ

થઈને પતંગિયાં;

હારે મઠેલ ફૂલો

કાણે રે રંગીયાં ?

ફારમના વહેણમાં જવું ગમે...

સોનેરી શેરી ને

સોનેરી ઝાડ છે;

સોનેરી નદી અને

સોનેરી પહાડ છે.

સોનેરી સોનેરી થાવું ગમે...

તા. ૨-૮-૭૭

લેફ્ટ રાઈટ, લેફ્ટ રાઈટ

લેફ્ટ રાઈટ, લેફ્ટ રાઈટ;

આગળ વધો કરવા ફાઈટ.

દુશ્મનને ખસ ઠાર કરો;

ઉપરાઉપરી વાર કરો.

ઊભી પૂંજડીએ નાસી જશે,

બે બે એની હાંસી થશે.

ડરના માર્યા આવશે નહીં;

અહીંયાં કોઈએ ફાવશે નહીં.

અહીંયાં તો છે વીર જવાન,

એની કીર્તિ છે મહાન.

ભારત મારો દેશ છે;

ગંગા એના ખેસ છે.

દેશની રક્ષા મારી રક્ષા;
મારી રક્ષા દેશની રક્ષા.
એને કાળે દધશું પ્રાણ;
એને કાળે સહુ કુરબાન.

મોટા થઈ જવાન થઈશ;
ભારતનો હું પ્રાણ થઈશ.
લેફ્ટ રાઈટ, લેફ્ટ રાઈટ.
લેફ્ટ રાઈટ, લેફ્ટ રાઈટ.

તા. ૨૬-૮-૧૯૭૭

રોકેટમાં

જીવો છે ચાંદો ને જીવું છે તારે...

રોકેટમાં બેસીને ઊડવું છે મારે...

સપનાની દુનિયામાં

ચાંદને અડક્યો;

પકડાપકડી મહીં

તારને પકડ્યો.

સોનેરી સૂરજની ઊભવું છે ધારે...

રોકેટમાં બેસીને ઊડવું છે મારે...

પરીઆએ દીધા'તા

રમવાને તારા;

બાળી કાઠીશ આમાં

કયા છે મારા.

ડબ્બીમાં એમને હું પૂરીશ સવારે...

રોકેટમાં બેસીને ઊડવું છે મારે...

તા. ૧૭-૧-'૭૮

બરફી પેંડા

પાટલો ને પાટલી;

કાણે ફાડી માટલી.

માટલીમાં ઘાણાં;

દડી પડ્યાં ત્યાં દાણા.

દાણાં દાણાં વીણી લ્યો;

રાઈને જરા ક્ષીણી ઘો.

રાઈ ચડી છે નાકમાં;

કોનાં છોકરાં ધાકમાં?

ધાકમાં તો ઘાણી ફૂટે; બાબાબાઈની પાટી ફૂટે,
પાટીપેન કોઈ લાવે નહીં; બણવાનું કંઈ લાવે નહીં.

બરફી પેંડા લાડુ પૂરી;

વિદ્યા રાખ્યા ન અધૂરી.

બણે ગણે તે ખાન ખાય;

બણે ગણે તે રાન થાય.

બાબાબાઈ લો જય નિશાળે; મોટા સાહેબ થાશે કાલે.
લોકો એમને કરે સલામ; ખાશે પીસ્તાં ચાલુ બદામ.

તા. ૨૦-૫-૭૬

ગપ્પાંગાડી

ચકલી સાથે મોર છે;
ગપ્પાનો બહુ શોર છે.
ગપ્પાની છે લાંબી ગાડી;

પાછળ ઘોડો આગળ ગાડી.
આંગણામાંથી ચાલ્યાં આડ;
ત્યાં આવીને બેઠાં પહાડ.
આડને કોઈએ દીઠાં નહીં;
નદીઓનાં છે પીઠાં અહીં.

આડની અંદર વાદળ છે;
ગામની અંદર પાદર છે.
પાદરમાં છે ચણાનાં આડ;
તાડથી ઊંચી ચણાની વાડ.

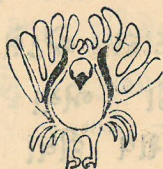
ચણા મોટા નાળિયેર જેવા;
 કીડી ઊંચકે ભારે એવા.
 કીડીથી હલકા હાથીભાઈ;
 માથામાં એ રાષે રાષ.
 રાઈનાં મોટાં એમાં ખેતર;
 ચકલી મેના મોર ને તેતર.
 મોરથી ચકલી ખૂબ મોટી;
 ગપ્પાં સાચાં વાતો ખોટી.

ગાડી;

તા. ૫-૧૨-૧૯૭૭

નહીં;

આડ;

મારો ફોટો

લખાટી ને લખાટો;

મારો પડાવો ફોટો

મારો ફોટો નાનો નહીં;

પેલા દાદા જેવો ભઈ.

અક્કડ ફક્કડ હું બેસીશ;

કુમેરામાં ઝટ પેસીશ.

સૌ એને ખસ બેચા કરે;

મારા પર સહુ મોહ્યા કરે.

એના પર ચડાવીશ હાર;

દાદાજીની હારોહાર.

ધરડા ને બાળક બે સરખા;

હાર પહેરે તો લાગે સરખા.

ધરડો થઈને દાદો થઈશ;

ત્યારે ક્યાંથી દેખતો હઈશ.

એટલે આજે ફોટો પડાવો;

દાદા જેટલો મોટો કરાવો.

બેઠો બેઠો બેચા કરીશ;

સૌને આશિષ દીધા કરીશ.

તા. ૨૫-૮-'૭૭

૨૨ | ગપ્પાંગાડી

તડકો

તડકાનો આ દરિયો...

પૃથ્વી જાણે પડીઓ...

સવાર થાય ને વરસે તડકો;
જાણે મોટી આગનો ભડકો.

ભડકાથી આ ભરીઓ...

તડકાનો આ દરિયો...

સાંજ પડે ને મુંઝાઈ જતો;
રાત પડે ને સુકાઈ જતો.

તડકાનો આ દરિયો...

પૃથ્વી જાણે પડીઓ...

૨૪-૨-'૭૯

વિચાર

એક બે ત્રણ ચાર;
બેઠાં બેઠાં કરો વિચાર.
વિચાર કરતાં આવે ભંધ;
ગાળમટાળ મોટી દુંદ.

દુંદ ઉપર ચાલે કીડી;
એ તો ચડે વિના સીડી;
સીડી મૂકી ચાંદો લાવો;
ચાંદાને ધરમાં લટકાવો.

ધરમાં પછી થાય અજવાળું;
એમાં પછી કરશું વાળું;
વાળુ કરી સૂવા નશું;
સૂતાં સૂતાં સપને નશું.

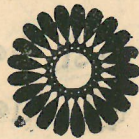
સપનામાં ભઈ આવે પરી;
પરીને હાથ પાંખા ખરી.
પાંખા હાથ તો ભીડી શકાય;
ભીડતાં ભીડતાં ભીંચે જવાય.

ઊંચે જઈ તારાને મળશું;
તારા સાથે વાતે ભળશું.
વાતો કરી રમત રમશું;
દુનિયા આખી સાથે ભમશું.

ભમતાં ભમતાં ઘરે જશું;
ઘરે જઈને ખૂબ ખાશું.
ખાતાં ખાતાં કરશું વાતો;
વાતોની પણ કેટલી જાતો.

જાતજાતનાં ભોજન જાણે;
નીંદર પછી સૂવા તાણે;
વાતોમાં ના ધ્યાન અપાય;
વાતો કરતાં ઊંધી જવાય.

તા. ૨૪-૨-'૭૯

દાદાજી ને દાદીમા

તપેલાં ને તપેલી આ થાળી ને વાડકા;
દાદીજી ને દાદીમાનાં અમે ઘણાં લાડકા.

દાદામા છે વહાલાં મને બંટાગોળી આપે;
શિયાળામાં સઘડી પાસે બેસી એતો તાપે.

નાનાં અમથાં ખાયણી પરાય
એમાં સઘળું ખાંડે;
ઠક ઠક ઠીન ઠીન કરતાં કરતાં
જુની વાતો માંડે.

દાદાજીની આંગળી પકડી રોજ ફરવા જતો;
રાતે એમની પાસે સૂતો રોજ કહેતાં વાતો.

રાજરાણી ઊડતો ઘોડો
પરી ને આવે ભૂત;
ડાશી ડાકણ કુંવર આવે
આવે દેવના દૂત.

સૂણતાં સૂણતાં ઊંધતાં ઊંધતાં સપનાં બેઉં સુંદર;
વાધ ને સિંહની સામે પેલો લડતો બહાદૂર ઉંદર.

એવાં મારાં દાદી ને એવા મારા દાદા;
બાપું એમનું મોઢું કપડાં એમનાં સાદાં.

તપેલાં ને તપેલી આ થાળી ને વાડકા;
દાદાજી ને દાદીમાનાં અમે ઘણાં લાડકાં.

તા. ૩૧-૭-'૭૭

ચકલી મારે ચાંચો

ચકલી મારે ચાંચો

ચોપડીઆને વાંચો.

ચોપડીઆમાં અક્ષર;

અક્ષરોનું લક્ષર.

વાંચો તો ખડુ મળ પડે;

ઝાડ ઉપરથી ફેરી પડે.

આંખોમાં આંખાને વાવો;

રસને પૂરી ખાવા આવો.

ઉનાળાની રળ પડી;

ફેરીઆને ભારે પડી.

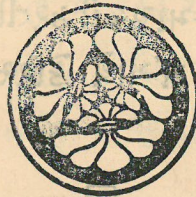
ભાર વગરનો ગઘેડો;

અહીંથી એને ખદેડો.

કૂદતો ચાલે કાગડો;
હનુમાનને આકડો.
આકડાને આવ્યાં કૂલ;
ભણતાં ભણતાં પડી ભૂલ.

ભૂલ પડે તો ફરી વાંચો;
નહી તો લોકો કહશે રોચો.

તા. ૧૮-૨-'૭૯

ફોરમ

ફૂલફૂટાક થઈને ફોરમ ફરતી ફૂંજે...
ભમરાની ટોળી સંગાથે ફોરસમાં ફેં ગૂંજે...

ફાગણ મહીને

ઋતુ ઋતુનો આસવ;
ફૂલો એને
પથરાએલો પાલવ.

છાક ચડે છે મનને મારા આસવ પુંજે પુંજે...
ભમરાની ટોળી સંગાથે ફોરસમાં ફેં ગૂંજે...

પતંગિયાંને

ટપલી મારી ભાગે;
ઝાકળમાં
પોઢેલાં ફિરણો ભગે.

રાત દિવસની ધમ્માચકડી કરતી કુંજનિકુંજે...
ભમરાની ટોળી સંગાથે ફોરસમાં ફેં ગૂંજે...

તા. ૧૩-૪-'૭૭

ઈકડમ તિકડમ

ઈકડમ તિકડમ સાંજ પડી;

ભાઈબંદીમાં ઘાંચ પડી.

બેબી ખુન તો મૂંગા છે;

શખ્દો નાગા પૂગા છે.

શખ્દોને કોઈ ફેંકે નહીં;

શખ્દો પર કોઈ હિંચકે નહીં.

રમેશ હિતેશ બેઠા છે;

બાણે મૂંગાં ઘેટાં છે.

કોઈ આવીને લંગર નાખો;
ઘેખી ખુદનનો ગુસ્સો ચાખો.

રમતી ભમતી આવે હીતા;
સાથે ગાતી આવે ગીતા.

ચાલો, ચાલો, રમ્મત રમીએ;
ગીતકડીની ગમ્મત કરીએ.

ઘેખી ખુદનનો પહેલો વારો;
જલદી જલદી ખોલવા માંડો.

હીતા ખોલી ગલી કરે;
ઘેખી ખુદન લો હસી પડે.

તા. ૨૫-૪-'૭૬

દીંટાં દીંટાં ફેંકી ઘો

અખરખ પીપળી અખરક કાન;
 નાગરવેલનું તોડયું પાન.
 પાનમાં તમે કાથો નાખ્યા;
 બેઠ્ઠાંએ તેટલી વાતો નાખ્યા.

વાતોનાં તો થાય વડાં;
 કોનાં લાવ્યો કોણ કડાં?
 કડાં કડાં હું પહેરું;
 કોણ બોલ્યું એ હું પહેરું?

પહેરું પહેરું કરીએ નહીં;
 બોલતાં બોલતાં ફરીએ નહીં.
 ફરતાં ફરતાં પડી જવાય.
 ઘરમાં બેસી કઠી ખવાય.

કઠીમાં લીમડાનાં પાન;
 નાગરવેલનું તોડયું પાન.
 પાન પાન ખાઈ જઈ,
 દીંટાં દીંટાં ફેંકી ઘો.

દીંટાં દીંટાં ફેંકી ઘો

અખરખ પીપળી અખરક કાન;

નાગરવેલનું તોડયું પાન.

પાનમાં તમે કાથો નાખ્યા;

બેઠએ તેટલી વાતો નાખ્યા.

વાતોનાં તો થાય વડાં;

કોનાં લાવ્યો કોણ કડાં?

કડાં કડાં હું પહેરું;

કોણ બોલ્યું એ હું પહેરું?

પહેરું પહેરું કરીએ નહીં;

બોલતાં બોલતાં ફરીએ નહીં.

ફરતાં ફરતાં પડી જવાય.

ધરમાં બેસી કઠી ખવાય.

કઠીમાં લીમડાનાં પાન;

નાગરવેલનું તોડયું પાન.

પાન પાન ખાઈ જઈ,

દીંટા દીંટાં ફેંકી ઘો.

મારી ગાડી

ઊંચા નીચા રસ્તા ઉપર ચાલે ઘોડાગાડી;
આગળ દોડે મારી ગાડી સૌ રહેતા પછવાડી.

મેઘધનુના પૂલ ઉપર થઈ ચાલી નય સવારી;
અરખી ઘોડા પાણીપંથા શું ઝડપ છે ભારી.

ફરતાં ફરતાં સાંજ ગઈ ને રાત પડી ગઈ કાળી;
ટમટમ કરતા તારા આવી દેવા લાગે તાળી.

પૂર ઝડપથી દોડે ઘોડા તારા પાછળ રહેતા;
'ઊભા રહો એ ઊભા રહો' એ ખૂમો પાડી કહેતા.

સમય નથી કૈં મારી પાસે વાતો ક્યાંથી કરવી?

બાણવાનું છે બાકી તેથી ભાગંભાગી કરવી.

'ઝડપ વધારો, ઝડપ વધારો મારા અરખી ઘોડા;
રાહ જુએ છે મમ્મી મારી નથી પડવું મોડા.

કાલે પાછા ફરી નીકળશું દુનિયા ઘૂમી વળશું,
નવા તારકો, નવા ચંદ્રમા, નવા ગગનને મળશું.

તા. ૫-૫-'૭૬

